

Q.F.F.Q.S.
HISTORIAE LITTERARIAE
EX NUMMIS ILLVSTRATAE
SPECIMEN,
QVO
AD AVDIENDAM D. I. MAI. A. M DCC XXI
ORATIONEM SOLEMNEM
SYMBOLVM
VIRI ILLVSTRIS MAGNIFICI
AC CONSVLTISSIMI
DOMINI
DANIELIS MULLERI
REIP. LVBEC. CONSVLIS
IMMORTALITER MERITI:
IN DOMINI METU

EXPLICANTEM
LITTERARVM PATRONOS AC FAVTORES
INVITAT
IO. HENR. VON SEELEN
RECT. LVBEC.

* * *

Iliada canere studerem post Homerum, si de summa
Nummorum in omni eruditionis genere vtilitate pro-
lixe vellem differere. Dudum enim maximi viri hoc
labore laudatissime sunt defuncti. Eminet inter illos
illustris Ezechiel Spanhemius, vel ob solum de Praestantia et Vsu
Numismatum librum immortalis. Quem et alios rei nummariae
scriptores celeberr. Fabricius in Bibliogr. Antiquar. Bandurius in
Bibliothec. Nummar. et laudatus Fabricius in Nott. ad hanc Biblio-
thec. merito commendarunt. Licet vero vniuersalem numisma-
tum vtilitatem afferentibus facile suffragor, iis tamen calculum de-
negare non possum, qui in studio Historico praecipuum esse num-
morum vsum contendunt. Ciuilem historiam rei nummariae pere-
gregie iuuari, ille modo negabit, cui Spanhemii, Patini, Golzii,
Mellii, Begeri, Norisii, Blancii, Bizotii et reliqui rei nummariae,
ac simul historicae, statores sunt ignoti. Vsum vero rei nummariae
in Historia Ecclesiastica, praeter alios, maxime reu. V. E. Loe-
scherus tribus Dissertationibus elegantissimis demonstrauit. In
Controuersiis etiam Theologicis nummorum vsus posset facile
ostendi. Vnico rem exemplo declarabo. Notae sunt lites, quas
Petrus Jurieu, Reform. Prof. Theol. primum Salmuriensis, deinceps,
post sublatam Academiam, & discessum ex Gallia, Rotterodamen-
sis, libro: *L' Accomplissement des Propheties*, mouit. Vehementer enim
irritauit Pontificios, dum ipsorum ecclesiae interitum ominatus est,
et Gallorum, sic dictos Hugenottas persequentium, ferorem im-
probauit plane damnauitque. Occasionem haec res praebuit duo-
bus haud exiguis nummis procudendis. Prior, quem optimi ipsius
amici signandum curarunt, in prima parte ostendit vultum, habitu
sacerdotali ornatum, circa quem scripta sunt haec verba: *Petrus Ju-
rieu S. S. Theol. P. P. aetat. L;* infra autem: *Spe fati melioris alor.* In
al-

altera parte cernitur spissus vapor, igne intermixtus, cum multis locustis erumpens (Apoc. IX), pone quem Templum, & iuxta illud Luna, exaduersum autem Sol apparet, qui per ascendentem vaporem impeditur, quominus opacam Lunam possit illustrare. Circum hanc figuram leguntur verba: *Brevi lucidior fulgebit*; infra autem: *Etiam venio cito, amen, veni Domine Iesu.* 1687. Male habebat, praeter scripta Juriæi, hic etiam nummus tum alios, sacris Romanis addictos, tum praecipue Comitem d' Avaux Regis Galliae Legatum isto tempore Hagae commorantem. Ille enim, ut Juriæi prophetae cogitationes riderentur, neque is ardorem suum impune ferret, cudi iubebat nummum, cuius facies anterior eundem Juriæi vultum exhibet, & circa eum verba: *Petrus Jurieu P. P. R. et Proph. Rott.* id est: *Petrus Jurieu Professor Praetensorum Reformatorum et Propheta Rotterodamensis*; sub imagine מיניסטראן ירוש, *Minister Frius.* Auersa autem facies fistit Bestiam cum 7. capitibus et 10. cornibus e mari surgentem, addita ex Apoc. XIII. inscriptione: *Datum est ei os loquens magna et blasphemias.* Infra legitur: *Quis similis Bestiae?* 666. 1687. Quae verba ex Juriæo facere debent bestiam, quia numerus 666. in litteris Hebraicis, imagini ipsius subiectis, repertus creditur. Vterque hic nummus a Bizoti, mox citandi, Continuatore pag. 360. repraesentatur. In Historia, speciatim sic dicta, Litteraria non minorem nummi praestant utilitatem. Tantus enim est numerus eruditorum, quorum memoriae ex Nummis possunt illustrari amplificarique, ut si omnes colligerentur, nummorum icones exhiberentur, et obseruationes adiicerentur, adornari posset opus et splendore non vulgari et vsu plane eximio sese commendans. Molitus est eiusmodi opus Numismatico-Litterarium Godofredus Tilgnerus, quod docet Epistola istud delineans Miscellan. Lipsiens. Tom. I. p. 340 -- 366 inserta. Sed, quod dolendum, conatus ipsius mors infelix interrupt. Optarem vero vehementer, ut alias, cui Nummophylacia, eiusmodi cimeliis instructa, patent, Historiam Eruditorum ex Nummis conscriberet, et hac ratione toti reipublicae litterariae ornamentum plane singulare conciliaret. Imagines forsitan eruditorum ne sic quidem haberemus omnino accuratas, quoniam, iudice Henrico Meibomio, viro incomparabili, in Additament. ad V. H. Vogleri Introduct. in Notit. Scriptor. p. m. 171. sq., in uniuersum nulla imago veritatis assequi potest decus, ideoque contenti esse cogimur, si aliqua similitudo intercedat; multa tamen nobis in-

innotescerent singularia, fide digna, a biographis non semper obseruata. Quod ut probem, commodam, quam nunc mihi oblatam video, occasionem non praetermittendam esse arbitror, quamuis vnius modo nummi icon fisti queat. Arctis quoque limitibus circumscriptus tantum non affero, quantum possem in medium producere, contentus tamen, quod pauca exempla dictis meis sufficientem possint fidem conciliare. Selegi autem hac vice, quae scribendi ansam dedit Politicus maxima etiam litterarum cognitione illustris, Politicos eruditos, habita et veteris et recentioris et recentissimae historiae litterariae ratione, ordine etiam litterarum, et simul temporis, obseruato.

ARISTOTELES.

Summus hic aeui antiquioris Politicus et inclytissimus Magni istius Alexandri praeceptor non solum ciuilis doctrinae praecepta dedit, verum etiam ad res ciuiles agendas aptissimum se esse demonstrauit. Prius fecit in Politicorum libris, hodie etiam haud omnino spernendis, quamuis non omnia Aristotelica dogmata ad hodiernas res publicas applicari possint. Posterius ostendit, dum Stagirae, vrbi patriae, non solum Laertio teste, leges tulit, verum eam quoque funditus euersam feliciter restaurauit. Laudatur idcirco ab Aeliano Var. Histor. L. III. cap. 17, cuius inscriptio est: Οτι ἡ Φιλοσοφία ὅνκ απολίτευτος, καὶ τίνες τῶν Φιλοσόφων ἐπολιτεύσαντο i. e. quod *Philosophia* ab administranda republica non sit aliena, et quod ex *Philosophis* quidam rem publicam gubernarint. Ipsa Aelianii verba, quae leguntur p. m. 188. sunt: Αριστέλης τὴν εαυτῆς πατρίδα ὄν, τὸ λεγόμενον δὴ τότο, εἰς γόνου πεσθσαν, ἀλλ' ἐπὶ σόμα, ἀνέσησεν ἀνθίσ. i. e. ex interpretatione Vultei: *Aristoteles* patriam suam non in genua (quod dicitur) procumbentem, sed in os prostratam erexit atque restituit. Alios idem affirmantes Kühnius in Nott. p. m. 193. sq. produxit. Atque in tanti Politici honorem Stagiritae non solum Ammonio teste, festum anniuersarium, ΕΟΡΘΗΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΑΝ, instituerunt, imo, si recentioribus quibusdam scriptoribus habenda, Aram quoque exstruxerunt, verum etiam nummus aureus fuit cusus. Illum quidem, quem Hieronymus quoque commemorat, in cuius vna parte Aristotelis imago, in altera hoc elogium: NATVRAE MIRACVLVM, tanquam adulterinum, Andreas Schottus in Compar. Arist. et Demosth. pag. 154. reiecit. Innotuit tamen aliis, pro genuino habitus, in

cuius parte aduersa legitur: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ; in auersa conspicitur *Imago stans manibus expansis*. Docet hic numerus differentiam inter nostrum Aristotelem, Nicomachi, Amyntae Regis Medici, filium, et Aristoteles alios, de quibus, praeter Fabricium in Biblioth. Graec., legendus Io. Ionsius L. I. de Script. Hist. Philos. c. 12, vbi XXII. Aristoteles numerantur. Per Imaginem stan- tem manibus expansis intelligi *Pietatem in patriam arbitratur* V. C. Cornel. Dieter. Kochius de Aristotele in Nummo Aureo, Helmst. 1703. 4., qui in hoc scripto fusius citatum nummum explicat, et non male coniicit, Stagiritas in memoriam grati erga ciuem optime de se meritum animi hunc nummum cudi jussisse.

HVG GO GROTIVS.

Cum Aristotele aequissimus ipsius aestimator, Grotius, apte coniungitur. Sic enim scribit summus hic politicus in Prolegomen. in aureos de Iure Belli ac Pacis libros p. m. 9: *Inter philosophos merito principem obtinet locum Aristoteles, siue tractandi ordinem, siue distinguendi acumen, siue rationum pondera consideres. Utinam tantum principatus ille ab aliquot hinc saeculis non in tyrannidem abiisset, ita ut veritas, cui Aristoteles fidelem nauauit operam, nulla iam re magis opprimatur, quam Aristoteles nomine.* Sed neque de Aristotelis, neque de Grotii stupenda rerum ciuilium cognitione opus est multa afferre, cum notissimum sit, quod Aristoteles inter antiquos, Grotius inter recentiores Politicos tantum emineat, quantum lenta solent inter viburna cupressi. Dignus igitur erat Grotius, qui nummis etiam honoraretur. Duo in memoriam ejus facti, pretii haut exigui, vnum magnitudine thaleraum aequans, alter excedens, conspicendi dantur a Petro Bizoto in splendido opere: *Medalische Historie der Republyk van Holland*, Amstelod. 1690. 4. pag. 172. Vterque post mortem Grotii, in redditu ex Suecia Rostochii defuncti, in Belgio cusus est. Prior in vna parte habet faciem Grotii, more antiquo Romano, nudo capite, addito nomine: HVG GO GROTIVS. In altera vero Cistam (qua inclusus ex arce Loevestein aufugit,) super quam duae Coronae Regiae (indicantes haud dubie Galliam & Sueciam, quia illa fugientem recepit: haec autem eo Legato usus est) apparent. Ex Cista radii emicant: supra vero Nubes iacet. Ex vno Cistae latere procul conspicitur Sol oriens: ex altero Arx Loevestein. Inscriptio est: MELIOR POST ASPERA FATA RESVRGO. Subscriptio annum natalem et emortualem indicat: N. 1583. O. 1645. Alter num-

nummus in parte aduersa simili ratione sifit Grotii vultum, & circa eum haec verba: *Hugo Grotius natus MDLXXXIII. 10. April. obiit MDCXLV. 28. Augus.* In parte auersa conspicitur Corona Laurea, hoc Grotii elogium complexa:

De Fenix van het Vaderlandt,
Het Delfs Orakel, 't groot Verstandt,
Het Licht, dat d' Aarde alom bescheen,
De Groot, vertoont zich hier in't kleen.

In quibus versibus vnusquisque facile elegantiam deprehendet et acumen, tum ob ingeniosam conclusionem, tum ob elogium, quo Grotius, Delphis Batauorum oriundus, oraculum Delphicum salutatur.

IOANNES HEVELIUS.

*Consul senior in Vrbe Gedanensi palaeopolitana longe clarissimus, membrum Regiae Societatis Anglicanae, decus et ornamentum patriae, imo litterati orbis, motuum coelestium perscrutator excellentissimus vocatur ab Andr. Charitio in Commentat. de Viris Erudit. Gedani ortis pag. 85. Idem de eius vita, scriptis et meritis l. c. p. 85. -- 92. diligenter est commentatus. Nummum vero, ex auro pariter ac argento in memoria eius factum, non commemorauit. Exhibit ille in una parte venerandam Consulis faciem: in altera haec verba: IOANNES. HEVELIUS. DANTISCANVS. CONSVL. VET. CIVIT. DELI- CIVM. REGVM. AC. PRINCIPVM. ASTRONOMORVM. IPSE. PRINCEPS. IN. GLORIAM. ATQVE. ADMIRATIONEM. SAE- CVLI. PATRIAE. ORBIS. ANNO. M. DC. XI. DIE. XXVIII. IA- NVARII. NATVS. REM. CONSILIIS. PVBLICAM. IVVIT. LI- TERARIAM. AVXIT. MERITIS. IN. VTRAMQVE. ILLV- STRIS. SPLENDOREM. NOMINIS. AETERNITATI. INSER- VIT. IPSO. NATALI. DIE. ANNO. M. DC. LXXXVII. DENA- TVS. Ad illustrationem huius nummi pauca adiiciam. Delicium Regum ac Principum merito appellatur. Nam, vt reliquas taceam, IOANNES SOBIESKIVS, Poloniae Rex, in deliciis eum habuit, et saepius inuisit. Cum prima vice apparatum ipsius rerum mathe- maticarum perlustrasset, tactis eius humeris: *O egregium virum!* ex- clamauit. Noster grati et deuoti animi Regi huic declarandi ergo clypeum eius inter sidera retulit. Vid. ipsius scriptum, cui titu- lus: *Scutum Crucis Regium Sobiescianum, astris insertum, 1684. 1690. f.**

Astro-

Astronomorum princeps dicitur, quoniam, praeter alias Matheseos partes, in primis Astronomiam multis doctissimis scriptis, a Charitio diligenter recensitis, illustrare et amplificare laborauit. C. S. Schurz-fleischius T. I. Epist. 227. p. 381. *aevi nostri Ptolemaeum illum nuncupare non dubitat.*

DANIEL MULLERVS.

Magnificum hunc Consulem Lubecensem, meritis immortibus illustrem (quem diuina seruet, & diu seruet, benignitas!) vasta & juris & rerum ciuilium cognitio maximis aevi nostri Politicis adscribit. Quamobrem merito Illum quoque honorat nummus, in fronte huius scripti conspicuus. Cernitur in eo venerabilis Consulis facies: docetur annus, quo fasces Consulares suscepit: apparent insignia: adeo denique ipsius Symbolum: IN DOMINI ME-TV. Atque huius Symboli, quod vberius exponi omnino mereatur, explicatione vires suas tentabit iuuenis laudatissimus, BERN-HARDVS MÖLLMANN, Flensburgensis, qui haud ita pridem pro rostris scholasticis egregie stetit. Nouum ejus pro spectatissima concione dicendi conatum ut MAGNIFICI DNN. CONSVLES, Patriae Patres optimi, perillustris DN. PRAEPOSITVS, generosiss. DN. DECANVS, summe reu. atque excellentiss. DN. SVPERINTENDENS, nobiliss. consultiss. et experientiss. DNN. SYNDICVS ac DOCTORES, admodum reu. et praeclariss. DNN. SENIOR, PASTORES atque SYMMYSTAE, nobiliss. generos. prudentiss. et ampliss. DNN. SENATORES, PROTONOTARIUS ac SECRETARII, omnesque ingenuarum artium cultores atque fautores, per honorifica sua praesentia crafino die velint promouere, amore, quo optimae spei iuuenem complector, adductus, rogo contendoque. P. P. Lubecae d. XXX. April.

MDCCXXI,

II m
787

Q.F.F.Q.S.
AE LITTERARIAE
IS ILLVSTRATAE
ECIMEN,
QVO
M.D.I.MAI.A.M DCC XXI.
NEM SOLEMNEM
MBOLVM
STRIS MAGNIFICI
NSVLTISSIMI
DOMINI
IS MULLERI
BEC. CONSVLIS
ALITER MERITI:
MINI METV

PLICANTEM
ATRONOS AC FAVTORES
INVITAT
R. VON SEELEN
ECT. LVBEC.

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

